

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 14. Mulier muta ne esset maledica.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

*Grauent catena corpus, & longa fame
Mors protrahatur lenta, non vincet si-*
dem Senec. in
Hercule
fur.

*Vis ulla nostram: moriar, ô Numen,
tuus.*

§. XIV.

Mulier muta, ne esset maledica.

Quid de lingua amissa sanctus quera-
tur? si hæc taceat, omnibus membris po-
test Christum prædicare. Et scimus, mul-
tos elingues, ipso Cicerone disertius diui-
na vi fuisse locutos. Ita si tyrannus mem-
bro exempto monstrum voluit facere, Deus
monstrum prodigio condecoravit. Quan-
quam omnino digni sunt hoc plectro, qui
eo nôrunt in diuinas laudes uti. Illi au-
tem, quibus hæc in ore caro mille parit
infernus, dum lingua Deum blasphemant,
dum homines impetunt, dum viperas
agunt, *quorum os maledictione plenum est,*
magni meritò beneficij loco habere de-
bent, si linguam amittunt, aut velut ca-
pistro iniecto eam sentiunt impediri. Vin-

Petr.
Ranz.
Panorm.
in vita
eius. l. 3.
cap. 1.

festo die, ad populum, in publica concio-
 ne dicebat. Dum verba faceret, per con-
 fertam multitudinem, in medium addu-
 cta est mulier muta, quæ in omni vita sua
 nunquam fari quiuerat. Animaduersa fide
 eorum, qui fæminam adduxerant, cœpto
 orationis argumento pausam interiecit
 Vincentius; oculisque aliquamdiu in cæ-
 lum eleuatis, postea ad mulierem conuer-
 sus mutam interrogauit: *Quid vis filia?*
 Illa extemporali prodigio respondit: *Pa-
 nem volo, & officium lingua.* Attonitis om-
 nibus, ait Vincentius: *Panem quidem quo-
 tidianum, quàm diu vixeris, habebis: officium
 verò lingua non poteris impetrare: pro futura
 enim utilitate tua Deus voluit te tali beneficio
 priuare. Si enim loquendi usum habuisses,
 tanta fuisset lingua tua mordacitas, ut vitam
 corporis & anime perdidisses. Meritò ergò
 Deum magnificare non cesses; & caue ne ab eo
 ulterius petas, quod non immeritò denegabit.*
 Ad hæc mulier denuò clarè articulateque
 respondit: *Faciam, quod hortaris; & cum
 dicto confestim rursus obmutuit.* Obmu-
 tuerunt stupore & alij qui aderant, & ali-
 quantum ad silentium admiratione reda-
 cti tacuerunt, præsertim illi, qui eam ad-
 duxe-

duxerant; postea laude & gratijs Deo dictis, adductam domum reduxerunt; vbi postquam septem annis superuixit, mortè piè religioseque obiit, ipso vitæ exitu testata, meliùs sibi fuisse, loqui non potuisse, quàm malè esse locuturam. Quod etiam aliæ lingulacæ & blateratrices fæminæ optare deberent. Minùs enim deforme est, defectu corporis, quàm virtutis laborare. Quamuis & malus spiritus linguam subinde vinctam teneat, ne Deum laudet. Hinc *eiecto demonio locutus est mutus.* Itaque & Matth. 9. tacere aliquando malum est, & loqui bonum; aliquando autem satius, non posse loqui, quàm nimis loqui; vt & silentium, & eloquium à Deo, vel diabolo possit provenire.

§ XV.

S. Liberata obtenta à Deo barba virginitatem defendit.

Quemadmodum autem grande beneficium fuit huic mulieri, linguæ vsu fuisse destitutam, ita & aliæ piæ fæminæ, vt pudicitiam tuerentur, ipsam formæ suæ destructionem, tanquam beneficium, à Deo petierunt. Adeò quod monstrosum est Mundo, pulchrum est Deo. S. Liberata, Martyrolog. Roman. Mo-

B b 3

alio-